

Dragi Siščani,

došao je drugi rođendan Siska koji slavimo nakon katastrofalnog potresa. Rođendan grada je došao, ali slaviti zapravo nemamo što. Godinu i pola nakon potresa možemo s punom odgovornošću i bez pretjerivanja reći da obnova nije počela i da država ne zna kako obnoviti porušeno. Najgori stradalnici, oni koji su izgubili svoj dom i dalje su podstanari u svom gradu ili žive u kontejnerima, u uvjetima koji nisu dostojni čovjeka.

Nemamo što slaviti, ali to ne znači da se ne trudimo da svoj život nastavimo najnormalnije, koliko je to moguće u ovim okolnostima. Živimo i radimo kao što smo navikli jer je alternativa da se predamo očaju i apatiji neprihvatljiva. Činjenica da država nije počela s obnovom zgrada i kuća stradalih u potresu ne smije zaustaviti funkcioniranje grada i osiguranje svih usluga koje grad svojim stanovnicima mora pružati. Bio to javni prijevoz, sport, kultura, promet i parking ili košnja trave. Grad mora funkcionirati i mora živjeti jer u protivnom ne bi bili grad nego napuštena ruševina. Dok našoj Vladi nimalo ne smeta napuštena ruševina nekih 55 kilometara udaljena od Zagreba, nama smeta i mora smetati. Nama je bitno jer se ne želimo osjećati kao građani drugog reda u svojoj domovini.

Mi znamo kako se osjećaju izbjeglice iz Ukrajine jer smo tek prije 30-tak godina i mi prolazili isto. Mi znamo kako je to kada ostaneš bez svega u samo jednom jedinom trenutku iako nisi ništa skrivio. U posljednjih godinu i pol smo naučili i kako je to kada onaj tko drži tvoju sudbinu u svojim rukama nije zainteresiran i ne zna što i kako mora raditi da obnovi srušeno. Mi u Sisku učimo i živimo jer moramo živjeti. Moramo ići na koncerte, moramo ići u kino, moramo vlastitu djecu podržati dok se bore na sportskom terenu, dok se bore u školi za svoju bolju budućnost, moramo raditi. Tu nemamo alternative.

Grad Sisak će unatoč sporosti nekih da osiguraju sredstva koja smo već s punim pravom dobili od Europske unije, ponovo izgraditi škole, sportske dvorane, muzeje, kazališta i sve što nam je potrebno da ponovo budemo grad jer aktivno radimo na tome i stalo nam je da to napravimo. Nažalost, domove ljudima koji su ostali bez svega Grad ne može popravljati jer je tako odlučio neki birokrat u Zagrebu, koji nikada nije ni bio u Sisku ili Petrinji i Glini. Tu su naši sugrađani prepušteni nemilosti administracije koju nije briga za njih.

U protekloj godini naučili smo neke nove stvari. Naučili smo kako to izgleda kada pobjeđuješ na nekim poljima gdje smo do sada obično utvrđivali već naučeno gradivo, kako se gubi. Naučili smo i još jednu važnu lekciju... kad god ti je teško i misliš da ne može gore, hrvatska Vlada koju vodi HDZ može i gore! Naučili smo i da ponekad treba cijeliti župana, koji nije bio cvijeće jer onaj koji dođe poslije može biti nemjerljivo gori. Sve su to lekcije, koje nas obogaćuju i čine jačim. Zato s optimizmom i nadom možemo gledati u budućnost. Nemamo se nadati ničemu dobrom od drugih, nego se moramo izboriti za sebe sami vlastitim snagama. A u tome smo najjači!

Dozvolite mi da povodom Dana grada Siska čestitam svim nagrađenima koji su svojim djelovanjem u protekloj godini visoko postavili ljestvicu izvrsnosti i pokazali nam kako se najbolje voli naš Grad. Još jednom, svim Siščanima sretan rođendan našeg grada Siska!